

Starosta odmówił wyrejestrowania pojazdu z uwagi na przywłaszczenie pojazdu, o które to wyrejestrowanie wniósł właściciel. Do stanowiska Starosty przychyliło się SKO. Jednak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu przyznał rację Skarżącym. Dlaczego? Skrótowo rzecz ujmując: oświadczenie wystarczy – także w razie wątpliwości niemających jednoznacznego potwierdzenia.

Jak podsumował WSA, na gruncie istotnych dla sprawy przepisów prawa organy obu instancji wyraziły stanowisko, że ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym przedłożonych przez Skarżących dokumentów, nie wynikało, aby doszło do kradzieży lub przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu, co tym samym wykluczało możliwość jego wyrejestrowania na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym. Kolegium dodatkowo uznało, że w świetle powyższego przepisu do wydania decyzji o wyrejestrowaniu pojazdu z powodu kradzieży wystarczające jest oświadczenie właściciela złożone z uprzedzeniem o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, ale tylko wówczas, gdy nie jest ono sprzeczne z rzeczywistym stanem rzeczy, a więc gdy organ nie dysponuje przeciwnymi dowodami w sprawie. W ocenie organu odwoławczego, oświadczenie Skarżących o przywłaszczeniu pojazdu było sprzeczne z treścią postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie przywłaszczenia spornego pojazdu, w którym jako powód umorzenia podano, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa. Organ odwoławczy uznał zatem, że nie jest związany złożonym przez skarżących oświadczeniem i nie stanowi ono wystarczającego dowodu do wyrejestrowania pojazdu.

Sąd zgodził się jednak ze Skarżącymi i uznał, że postanowienie o umorzeniu dochodzenia z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających popełnienie czynu zabronionego nie daje żadnych podstaw do wnioskowania, iż do wskazanego przez strony przywłaszczenia nie doszło. Również Prokurator Prokuratury Rejonowej w piśmie wystosowanym już po wydaniu postanowienia o umorzeniu nie wykluczył takiej sytuacji. Stwierdził jedynie, że przeprowadzone postępowanie nie wykazało w sposób dostateczny, aby do utraty pojazdu przez dotychczasowych właścicieli doszło w wyniku przestępstwa. W ocenie Sądu, oświadczenie Skarżących nie pozostawało zatem w żadnej sprzeczności z powyższymi dowodami. Natomiast art. 79 ust. 1 pkt 2 Prawa o ruchu należy wyklądać przyjmując, że właściciel pojazdu, który został pozbawiony w sposób bezprawny władztwa nad nim, nie może być pozbawiony możliwości jego wyrejestrowania. Z kolei dopuszczenie się przywłaszczenia winno być – co do zasady – traktowane na gruncie art. 79 ust. 1 p.r.d. na równi z kradzieżą (więcej w tej kwestii – WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 11 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV SA/Po 50/19).

W rozpoznawanej sprawie WSA miał również na uwadze, że przepis art. 79 ust. 1 pkt 2 Prawa o ruchu wymaga jedynie złożenia przez wnioskodawcę stosownego oświadczenia pod odpowiedzialnością karną za fałszywe zeznania o kradzieży pojazdu, a więc ustawodawca nie wprowadził wymogu przedstawienia dowodu potwierdzającego popełnienie czynu zabronionego. Sąd podzielił zatem pogląd prezentowany w orzecznictwie, który traktuje o tym, że w świetle treści omawianego przepisu, dla uwzględnienia wniosku o wyrejestrowanie pojazdu w związku z jego kradzieżą wystarczy, aby właściciel złożył stosowne oświadczenie pod odpowiedzialnością karną za fałszywe zeznania (por. wyrok NSA z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt I OSK 1513/16), o ile oczywiście inne dowody rzeczywiście nie podważają prawdziwości tego oświadczenia.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 19 grudnia 2019 r., II SA/Op 395/19

Źródło: [CBOSA](#)